

Leto II.

V Celju, dne 1. marca 1927.

Št. 6. in 7.

Čakaj, čakaj, samo čakaj...

Slovenski Janez pred vlado: Dejali so mi naj potrpi — potrpel sem. — Rekli so mi naj bom zadovoljen stem kar imam — zadovoljen sem bil. Dejali so mi naj počakam — čakal sem — čakam in čakam, a od hudirja vse zaman.

Kronika.

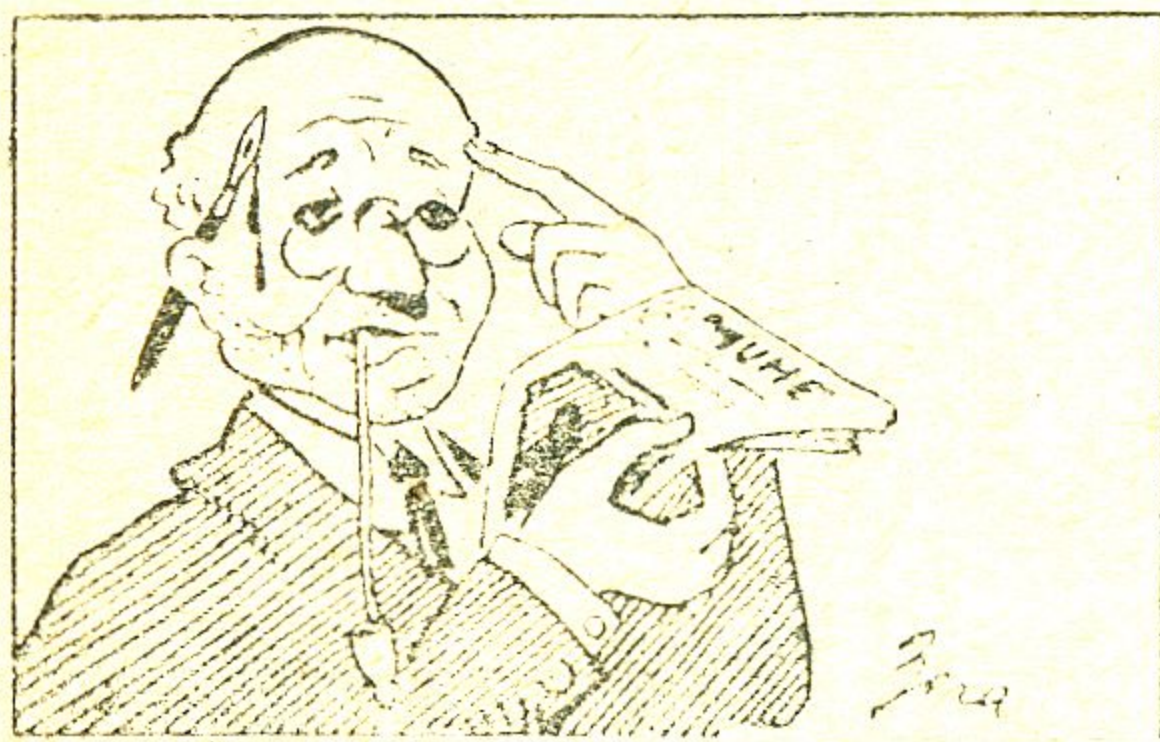
Prmejdun nehvaležen dev,
 Ud pulitke pisat sem prevzev:
 Stilček ta črti že grizem nocoj,
 Čeprav mam u glav planov cev roj.
 Kaj češ, hudirja, novga ni nič,
 Iz spanja ne dramti nas niti hudič;
 Vse je že staro, vse je pogreto,
 Vse je polizamo, vse je posneto.
 Stokrat smo slišal, da vlada spi
 In da tko mora bit, als Punkt auf i.

Potres! Morde bo to novo???
 Ledje se bujéjo: kaj bo, kaj bo?
 Al pst! Ne preveč na glas:
 Ud potresa govort' ni zdej čas.
 Ker vlada je sita predpustnih klohas
 In prežvekuje . . .
 In snuje . . .
 Po frušku obilnem mejčkene vaje:
 Skrbi sem pa tje za »premeštaje«.
 Brez skrbi špila biljard
 Nad gomilo (mogilo) naših milijard
 In deli podpore.

Tistmu več, ki več požreti more!
 Agitatorji volilni — im taka klika,
 Pase se boljše — kot se šika.
 Narod trpi škode milione.
 V obliki obljub — požira bombone:
 Trpi rode, brez krika in vika,
 Ker to je olika!
 Drugače: od usmiljenih src
 Doboš novih brc!
 A ne obupaj! Še je ljudi
 Naše krvi, ki vedo, kaj nas tišči:
 Ne zabijo nas v težkih dneh.
 Hvala jim bodi nas vseh!

Zera.

„Muhe“, morajo v vsako slovensko družino.

Nacek s Prlekije.

Lübi gospot vrednik pr »Mühah«!

Najpopret vas praf lepo pozdravin
 no van želin vse najtobojšo no še to lü-
 bo zdravje no pa vse kaj še si vsega
 druga vünkšate.

Ven, ka van je vnda zlo teško pr
 srei, da van niše scot nič ne piše. —
 Gvišno te moj prijať rajši šteli, kak pa
 deset prijaťof od kakega Francła s Tr-
 novga, ké se van je skos hvala, da je
 pisatel grata. Jas sen večkrat vaše
 »Mühe« šteja, pa me je vseli svadlo,

Zera:

Ultra-zoologična fiziololovija.

Že iz šolskih klopi sem se spomi-
 njamo, da je živalstvo razdeljeno na
 grupe, razrede, oddelke, pododdelke itd.
 Naša muha zavzema na ta način cel
 pododdelek oddelka razreda ene grupe,
 ter se v glavnem smatra za škodljivo in
 nadležno živalico. Jaz si pa upam trdi-
 ti in dokazati, da so muhe od nepre-
 cedljive koristi in prosim, da se v bo-
 doče pri sestavljanju šolskih knjig to
 tudi primerno upošteva.

Prva pogreška naših učenjakov je
 ta, da so muham dodelili v živalstvu sa-
 mo en pododdelek, dočim jim po pravu
 pripada cela grupa (rod) dosedaj zna-
 nega živalstva in druga grupa (rod)
 dosedaj še neodkritega živalstva. Kot
 raziskovalec sem na tem polju dosegel
 presenetljiva odkritja in rezultate, in
 če bi vedel, da dobim Noblovo nagrado
 in da postanem član Nesmrtné Akade-
 mije — bi morda objavil celo knjigo teh
 razkritij — če bi našel založnika, ki bi
 zastoj objavil moje uspehe.

Tu bom seveda v najkrajših pote-
 zah narisal glavno, rekel bi simptome
 odkritij.

Muha ni žuželka! Ne spada v vrsto
 insektov! Čudite se? To še ni nič! Še vse
 kaj drugega vam predočijo moja sen-
 zacionalna odkritja.

Kakor sem rekel, podeljujem mu-
 ham v knjigi cel rod živalstva, pod
 imenom »Muhe«. Rod se razdeli potem
 na tri glavne razrede in ti so: Leteča
 šesteronožna muha, dvonožna nočna
 muha in breznožna Muha. Leteča mu-
 ha je dovolj opisana v šolskih knjigah,
 zato se ne bom bavili tu z natančnej-

gda sen vida, da se že pa totí Jüri dr-
 goč v »Mühah« hvali. Pa sen si misla,
 zákať bj jemi nebi toga pod nos vrga.
 Če pa še de se drgoč zgłasa, té pa sen
 tüdi rad, ké še ma se lahko drgoč kre-
 gala. Jas si mislin, da vi nete hujdi, če
 jas vašega Francła tak šinfen, sé mo-
 rete vi tüdi vrjeti, da tisti Francł ne ve
 druga kak samo šinfati. Če ma si mija
 pisala, de to čista nači. Jas praf šin-
 fati sploh ne trofin, to vnda že z mojega
 prijafa spoznate, zato bi van jas resa,
 da je bojše, ké meni verjete, jas pa mo
 tüdi skišava, da mo van samo loško
 resnico pisa. Če pa še de van Francł
 drgoč pisa, te le tisto v »Mühe« dente,
 samo da na zadji platl, ké de vida, da
 ga nimate tak radi kak mene. Notr pa
 jegovo zato dente, ké mo vida, če že bo-
 le kšajt gračüje. — Pa püstma Franc-
 la, vačik de se joka, gda de totí prijaf
 šteja.

Zaj pa še neke, gospot vrednik!
 Dugo že premišľavlen, kaj bi van v
 »Mühe« pisa. Najbojše se mi zdi, da bi

šim opisom. Mnenje, da je ta muha
 škodljiva, je odločno protivno duhu mo-
 dernege časa: v dobi, ko se vrši prepo-
 rod človeštva in katero dobo bodo poz-
 nejši rodovi imenovali Norostni vek.
 Zato predlagam, da se v šolske knjige
 sprejme (intereplirani na g ministra
 prosvete!) tale dostavek: »Muhe so naj-
 koristnejše živalice na svetu, ker pre-
 prečujejo, da ljudje po kosilu ne zaspí-
 jo, daljšajo torej delovni čas. S prena-
 šanjem bacilov trosijo med ljudstvo
 smrt, a to je v današnjih razmerah
 še edini blagor, ki zadene človeka. Mi-
 rovna konferenca v Haagu bo dosegla
 najlepše svoj namen, če bo uničila vse
 orožje — da se pa obdrži umrljivost
 tudi brez vojskê v potrebnem nivou —
 se mora podpisati zakon o zaščiti muh.

Dvonožna nočna muha živi po bar-
 rih in sličnih lokalih, v Ljubljani tudi
 pod milim nebom v čim manj obljuden-
 nih prostorčkih. Ta muha goji posebno
 rada orijentalno muziko ter skrbi za
 dohodke zdravnikov (da ne bo kdo mi-
 sliť kapelnikov). To je prva korist, ki jo
 doprinaša ta muha. Marsikdo, ki živi
 celibatu ali ki se kako drugače posti v
 podobnih zadevah, bo drage volje z ma-
 no vred priznal ogromno korist, ki jo
 daje ta muha.

Tretji rod, breznožna Muha je no-
 vejšega izvora. Za te Muhe ni do moje-
 ga odkritja vedel nihče — prosim, da se
 to upošteva. V obliki tiskanih pol se ši-
 ri ta Muha iz celjske Zvezne tiskarne
 po celem svetu in je koristna vsled te-
 ga, ker skrbi v sedanjih časih za smeh.
 Dasi pravijo, da tudi zbada, vendar je
 korist v primeri s škodo, ki jo dela,
 kvantitavno večja. Iz principa se ljudje
 branijo muh in se zato ne morejo spri-
 jazniti tudi s to Muho. Muha pa išče

van kaj od volitev pisa. Pa gnes še toga
 ne vojpien, da ne ven ó je to van povoli
 ali ne. Zato vas zdeť najpopret prosin,
 da mi na znaje date, če van je to povoli
 ali ne. Če van nede po voli, te pa mo
 van pisa od kühaja žgajkov pa od de-
 laja küšnnege vina, ké ga pre v Mar-
 progi zlo fajñ trofijo, ké so ga žiher
 med volitvamü tüdi pili, zato, ké so po-
 licaji rekli, da je pre ne tak močno, da
 bi lahko polek pijan grata, če ga glih
 celi den v se vlevle.

Da jas takega vina nečen piti, to
 lahko časih vidite, če na mojo fotogra-
 fijo poglednete; fsaki cug na mojen
 ksihti van kaže, da samo vodo pijen.
 Da pa se van nede čudno zdefo, da man
 rdeči nos, se van moren potošti, da me
 je baba ravno tisti den, gda sen se do
 fotografirati, s šuhanzlom puñen vdar-
 la, potl pa še sen jo moga za to küšnati.
 Pa jas sen si to tüdi dobro gvera s ten,
 da sen jo z zobmi tak v nos vsekna, da
 še je bole rdeča kak jaz. Zaj vnda vi-
 dite, da se odje ne pistin komandirati,

pot in jo bo tudi našla — v vsako slovensko hišo! Zastonj se branite proti usodi!

Celokupen razred poslednjih Muh je razdeljen sedaj v dva letnika. Prvi letnik ima sedem števil s po 2—3000 prodanimi in neprodanimi izvodi, drugi letnik pa že 7 števil s po 3—4000 izvodi. In ta Muha se «leže» vsakih deset dni — nota bene!

S tem smo končali prvo grupo in prehajamo na polje druge grupe, na polje zanimivih razkritij!

Druga, po ustroju svojega bitja najpopolnejša grupa muh je: Grupa možganske muhe. To muho je nemogoče opisati, ker «ima um in prosto voljo, telesa pa ne», kakor svetopisemski angeli. In ker ima človek v svoji glavi dnevno 99 muh — to je devet različnih vrst, emancipirane žene celo 9999 muh na dan, t. j. 99 različnih vrst, bi nas «potrefil šlag božji», če bi hoteli opisati in razdeliti vse te muhe v pripadajoče razrede, oddelke, pododdelke, veje ogranke in razgranke.

Dovolj bo omeniti, da se možganska muha deli na dva glavna debela (Stamm). Prvo deblo je muha moške glave, druga pa ženske glave, ki se imenuje gracijoznejše: mušica. Niti ena muha ni drugi podobna in ravno tako mušica tudi ne — zato bi bilo potrebno 3300 knjig veličine Brockmayer-jevega leksikona z najdrobnejšim tiskom, da bi se vsaka muha in mušica posebej imenovala.

Moške muhe ginejo — zatirane od mušic. Mušice, to so torej nekakšne zajedalke. Od moških muh so najbolj zaane in na prvem mestu politične muhe, katere bodo menda najpozneje izumrle. Vendar pa je vsak moški tako

brutalen, da z enim mahom, t. j. z ženitvijo, pobije vse svoje muhe brez izjeme.

Tembolj se širijo mušice — pa, nič zato. Koristi so ogromne! Brez njih bi ne bilo ne bubikopfa, ne nove obleke, ne šimi čevljkov! Vse to prinaša ženskam v dar modna mušica v zvezi z mušico »mora biti«. Glavobol, ki ga take muhe prizadevajo moškim je malenkostna škoda v primeri s koristjo! Najboljše sredstvo proti glavobolu je: izpolni vsako, četudi najmanjšo željico najneznatnejše mušice, z drugo besedo: neguj mušice požrtvovalno, brez krajno in nesebično, da boš dobro živel na zemlji in v nebesih! Odreci se zato tobaku, vinu, gledališču, šefu, kruhu in magari tudi zakonski postelji — rešen boš glavobola!

Poročnik: «No, bre! Si-li našel zobno pasto, ki se je izgubila?»

Sluga: Ja, gospod poročnik, glih fiste paste nism najdu, vam bom pa dav zato Sidol, saj mate tko vse zobe zlate, pa se bojo bol svetl kot če bi jih s pasto drgenli. Zera.

O sleparski tekmi

Tukaj-le nekaj vam bom povedal, kar vidi in sliši povsod se že danes. Nikar si pa misliti, da bom opeval kakšne heroje, ki zdaj težko jih kje vzameš.

Ni čudno, da ljudstvo tarna in vpije, saj v nezadovoljstvu povsod zdaj živi, ker davek vseskozi neusmiljeno dere in ker se za gmajno prav nič ne stori.

Le pričkajo, zmerjajo se v parlamentu, sleparstva očitajo drug drug' mu v oči. Prekaša pa drug druga v oderuškem talentu, ker vsak le z milijoni si golšo maši . . .

To v frakih so namreč oni možički, ki jim lakasti čevlji, cilindri bleste in mastni so večjidel bolj kot prešički — saj vendar zastonj na vlad' ne sedé.

In poje se danes različne couplete, ne v slavo in čast zmagovalcu — v zabavo le onim, ki mastne dijete zapravljajo v barih pri sladkem šampanjcu. V— F—

Sotrudnikom:

Ne pošljite stvari,
ki so brez soli.
Ne kinčajte se s peresi,
katere se na klin obesi.
Tud' puščic ne pošljite,
ki so za nič, in niso zvite.
Ker vsaka zver še ni lisica,
tak' vsaki ni napis puščica.
In nekatere so vodene
ter nimajo cene nobene.

Dougi s pajco.

da si skos mislin, da do te gotovo slabi kajti, gda do nan babe komandirale, se to že na svoji babi vidin, če glih še mi skos pravi, da je una še najbolje pridna od vseh bab na sveti (pa tu je gvišno ne zmislila, da so nune v klostri tudi ženke, da tak zlo pridna pa je una pa ne).

Zaj pa moren kunčati. Sunce je že na repiši doj odišlo, petroljoma pa sma si z baboj ne mogla küpti, da sma ovi den ves dnar za »vodo« dala.

Še enok vas prosim, nič mi nikar ne zamerte, pa mete me za svojega prijatelja, se to si lahko mislite, da si lahko v veko čast štejete, če te moj prijatelj. Negda mo vas tudi k nan povaba, samo, da te ne sme baba doma biti, vači me zreže, če zve, da jaz van pišem, vi pa prijate, v kerih jas jo šinflen, v Muhe« davlete.

Srečno te! Vas lübeči

Nacek s Prlekije.

Dijaške kape v Mariboru.

(Humoreska. — Spisal Šunki.)

Kupil sem si dijaško kapo. Bog ve, da ne iz kakega slabega namena, ne, le radi tega, da se pokrijem. Moja prejšnja kapa (Gränite št. 53) mi je srečno, oziroma nesrečno izginila, a ne vem kje.

Prišel sem z novo kapo v šolo. — »Zmazek nosi kapo, ta lump!« K meni je prišel največji »kolega« in mi prepovedal nositi kapo, ker je razred sklenil, da ne bo nosil kap. Na žalost pa sem jaz ravno tisti dan, ko je bila izdana ta določba, manjkal.

Nosil sem kapo naprej, četudi so me nekateri postrani gledali.

Kmalu pa so jeli povpraševati kje, kako, za koliko, čemu itd. sem kupil kapo.

Nekega dne pride Erika, edina učenka med tridesetimi petošolci v šolo s kapo na glavi. Proti njej so seveda

vsi kavalirsko — molčali. Sedaj sem imel že družbo.

Čez en teden je prišel tovariš Jaka s kapo na glavi k skupni šolski maši. Najprej se je ni upal vzeti v šolo, končno jo je le prinesel.

Medtem se je jeza tovarišev že ohladila. Čez nekaj dni jo je imel že četrti in sedaj so se kar po vrsti izpreminjali v postrežčke. Največji kričači so jih prvi nosili. Vsak dan je eden prijadral s kapo. Sedaj nas je že devetindvajset, jutri si jo kupi še poslednji. Zmaga je moja, živijo!

*

Decembra meseca so uvedli pri nas v Mariboru dijaške kape. Kdor je imel kaj Din, je šel v trgovin' in si jo nabavil. Seveda kape niso zastonj in stane posamezna lepo vsotico Din. Študentje, ki se ne odkrivajo radi in imajo pod kapami vrabce, so se zelo veselili, da se jim ne bode treba odkrivati, ampak samo salutirati, zelo so se pa začudili.

Mesarski pomočnik: «Prignali smo jih.

Mesar: «Kar precej poklič! fantej pobij jih in deni iz kože — jutri bomo meso že prodajali.

kó dobijo v šoli ukaz, da morajo kape »skinit« in pozdravljati. Mariborske frajle oz. dijakinje pa, ne mené se za profesorske ukaze, pridno salutirajo ter zapeljivo gledajo iz »piskrov« v božji svet. Največjo smolo imajo dijaki, ki se peljejo z vlaki. Čestokrat so titulirani od potnikov za stražo, postreška ali celo konduktorja. Vsaka šola ima na kapah trak posebne barve. Učiteljsčnikov, ki imajo rdeč trak se pridno izogibljuje lopovi. Trgovskih akademikov, ki nosijo zelen trak, pa se ogibljuje zlasti tihotapci. Pravijo, da dobijo dijaki še celo monduro ter sabljo in da bodo morali ob prostem času opravljati službo drž. nameščencev. Tudi velike goljufije se vršijo pri kapah. Kakšna lepa »frajla«, ki hodi mogoče v meščansko šolo (srebrna porta in rdeč-trak), si da napraviti zlato porto ter igra tako vlogo učiteljsčnice, da napravi večji utis. Tudi v številkah, ki značijo razred, se vršijo velike izpremembe. Dobro bi bilo, če bi se gospodje profesorji za-

nimali za to stvar ter upeljali posebno komisijo in najeli detektive, ki bodo pazili, če nima kdo pomarejene »cifre« na kapi.

A. S.

Obleke

za gospode, dame, fante, deklice in otroke, kakor tudi krila, bluze, klobuke, perilo in razno modno blago kupite po zelo znižanih cenah v najboljši kvaliteti in vedno v velikanski izbiri edino v veletrgovini

R. Stermecki

Celje, št. 72

Trgovci engro cene. Ilustrovani cenik zastoj.

24-2

8

Muhe pravijo ...

Pravijo, da kdor v knjižnici spi, radi tega ne postane pametnejši.

Pravijo, da niso vsa teleta, okoli katerih se pleše, iz zlata.

Pravijo, da so na svetu ljudje, ki kako stvar stokrat premislijo, predno neumnost povedo.

Pravijo, da ne piši ljubayna pisma, ker pisma ostanejo in ljubezen mine.

Pravijo, da če se je kdo postaral, mu pravijo, da ni več ta stari.

Pravijo, da se vozijo drsalci na mariborskem ribniku vsako leto v večjem krogu okoli gospodične X. (Tempora mutantur.)

Pravijo, da je profesor Pozabec v Mariboru popraševal po trgovinah po zelo veliki ruti, v katero se da napraviti dosti vozlov.

Pravijo, da ako ti kdo pove, da ima dosti prijateljev, moraš čestitati, a ne mogoče radi prijateljev, ampak radi tega, ker je najbrž opremljen z debelo možnjo.

Pravijo, da pošiljajo Pragarčani svoje nadebudne fante v Maribor študirat, da se tukaj nalezejo muh ter tako Pragarsko kulturno dvignejo.

Pravijo, da se je pred kratkim pojavila epidemija. In sicer neka mešanica gripe, influence in španske bolezni. To priliko so uporabili študentje oziroma špekulantje in simulantje ter si napravili lepe počitnice. Kljub temu, da jih toliko manjka v šolah, jih profesorji ne bodo zaprli, četudi bo Drava proti Rušam tekla.

Dougi s pajco.

*

Pravijo, da se človek mora zadovoljiti tudi z malim darom. Kajpada, to pa le takrat, kadar malo dobi. *Joro.*

Pravijo, da ako 31. decembra močno sneži, kmet mnogo žita poleti pridobi. To pa le radi tega, ker narobe ne more biti.

Kdor želi »Muhe« na ogled, naj javi svoj naslov upravi »Muh«, Celje.

Princ Karneval!

I.

Oh Ti hudomušni princ karneval,
bridkosti delaš in kraval;
marskateri se nesrečnega počuti,
ki pleše noč in dan in nima kaj obuti.

II.

Od prvega do zadnjega je vse znorelo,
ne vem že, kaj se bo počelo;
Black-Botton, charleston in drago vse
vprek pleše.
Te ponočne plesazejnjne veše.

III.

Predpust pa letos ni tak kratek,
do konca bo pustiti moral atek;
možička si izbrati mora,
hudomušna in nadležna ta pokora.

Velika številka:

Mariborski fiaker (v prodajalni rokavic): »Prosim za lepe usnjate rokavice!«

Prodajalka: »Kakšna številka prosim?«

Fiaker: »Številka 482!« (S tem je mislil namreč številko svojega voza.)

Dougi

Iz 20. stoletja (na nekem parniku):

A.: »Kam pa se peljete?«

B.: »V Ameriko, imam namreč tam važen »sestanek«.

Dougi.

Starejša frajla:

»Gospod blizu mene me je celi večer opazoval. Kdo pa je to?«

N. N.: »To je slavni arheolog X!«

Dougi.

K sreči:

Gospod Vinopivec (ki pride precej pozno domov): »Strašno sem se prestrašil, ko sem videl luč in mislil sem že, da je moja stara, k sreči je pa le vlomilec.

Dougi.

Premalo vodenno.

1. *Vodenikova mati*: Tako dobrega mleka kot od mojih dveh krav se ne najde tako hitro. Malo vode k štiridesetim litrom mleka ne bo škodilo. (Vlije 5 litrov vode v mleko.)

2. *Barantač z mlekom* (na poti): 50 litrov še toplega mleka bi mestna gospoda rada požrla. (Pride k studentu in pridene mleku še 10 litrov vode.) Tako bom pršu najlažje do novih hlač, reče, in požene voz z mlekom.

3. *Prodajalka v mestu*: »Škoda — škoda! 45 litrov mleka je, jaz pa ga rabim 60 litrov. Ne bo škode če mi pride nem še malo vode. Če si moja prijateljica lahko kupi nov klobuk, si ga bom jaz tudi kupila. »Dobro jutro gospodična Štefka, ravno prav pridete, še čisto sveže in toplo mleko imam!«

4. *Gospa X.*: Jaz ne vem, g. doktor, zakaj moj otrok nič ne je in vedno vpije, če mu pokažem steklenico z mlekom? Štefka prinese mleko vsak dan še čisto sveže kakor pride iz dežele.

Doktor: »Preljuba gospa, mleko naravnost od krave je za otroka premočno. Pridajte mleku še malo vode (Nazadnje je bila itak sama voda.)

Dougi.

Mlad mož: »To je torej gospodična z bradavico na licu in z 500.000 Din? Prosim, pokažite mi, kaj je bradavica in kaj je nos.«

Dougi.

Z našega muholovca.

ČITATELJEM »MUH«!

Ker se nam je od več strani namignilo, da pripada list gotovi stranki, izjavljamo, da so »Muhe« nad vsako stranko in bomo zlasti v bodoče skrbno pazili, da se nam ne vrinejo dopisi ali slike s strankarsko tendenco.

UREDNIŠTVO.

Z veseljem pokopali:

Nekemu županu v Žabjeku je umrla soproga. Župan je hotel, da mu ženo pokopljejo na občinske stroške. Občinski svetovalec Krjavelj se je pa upiral temu rekoč: »Gospod župan, tega pa ne morete zahtevati od nas. Vas bi že še z veseljem pokopali, a Vaši ženi ne moremo ustreči.

Dougi.

Pomoček:

A.: »Ne veste, kako se mi je v zadnjem času spomin poslabšal!«

B.: »Posodite mi 100 D, to Vas gotovo popravi!«

Dougi.

Pozna ga:

A.: »Imel sem nekoč tako pametnega psa, ki je natančno razločeval lumpa od poštenjaka!«

B.: »Kam si ga pa dal?«

A.: »Dal sem ga od hiše, ker je nekoč ugriznil tudi mene!«

Dougi.

Bojazljivka:

Direktor menažerije »Kljudski« pokaže občinstvu konja, ki udari z kopitom starost kake osebe. (Neka postarrela devica se hoče odstraniti.) Direktor: »Ne bojte se gospodična, konj zna šteti samo do trideset.

Dougi.

Domači zmaj:

»Denar ali smrt!« reče razbojnik nekemu gospodu v gozdu.

»Glejte, da se nemudoma odstranite, moja žena prihaja«, odgovori gospod.

Dougi.

Ima prav.

Nace: »Veš kaj Blaž, da te ne bo treba tožiti, vrni mi 300 dinarjev, katere sem ti posodil lani, kajti obvezal si se, da mi jih sigurno vrneš do konca leta 1926.«

Blaž: »No, vižga, Nace, zedost s neumen, zedost je žavostn, da ne veš, da smo že stopil u letu 1927.«

Prijatelj otrok:

Žena (možu): »Kaj pa delajo otroci s tabo?«

Mož: »Dva polža so mi dali na mojo plešo in sedaj opazujejo, kdo bo pri dirki zmagal, le pusti jim veselje!«

Logično:

Jurček (očetu analfabetu): »Oče, kaj pa stoji na tem papirju?«

Oče: »Kaj ne veš, da mi je zdravnik prepovedal vsak duševni napor?«

Trgovec Goljufiga (svojemu pomočniku, ki je postavil meter na peč):

»Že vidim, da niste varčen človek. Kam pa pridemo, če se nam meter raztegne in bomo tako merili? Kaj se niste nobene fizike učili?«

Dougi.

Pri zdravniku!

Zdravnik: »Torej vi ste po nesreči pogoltnili 2-dinarsko novčamico. Kje to najbolj čutite?«

Dijak: »V denarnici, gospod zdravnik.«

Matematik:

Profesor: »Mislim, da sem večeraj malo preveč v steklenico pogledal!«

Kolega njegov: »Iz česa pa sklemate to?«

Profesor: »Na poti domov sem opazal, da moja vertikalna os v njenem podaljšku ni zadela središča zemlje!«

Dougi.

Edina možnost!

A.: »Kaj se prepira Vaša žena z Vami če pridete ponoči pozno domov?«

B.: »Čisto nič!«

A.: Kako pa napravite to?«

B.: »Nisem namreč oženjen!«

Dougi.

Stipa: Falen Isus i Hrvatska republika!

— Amen.

E, pa da. Vidite dragi volilci Vse beži od mene Pašić je zbežal k sv. Petru, korupcija zbežala, republika je zbežala... a sedaj bežite še vi.

Pri vojakih.

Kaplar je novodošlim rekrutom-dijakom pripovedoval, da morajo vsa-kokrat, kadar ne razumejo svojega predpostavljenege, prositi, da jim znova pove, kaj zahteva.

Med odmorom je pa hotel kaplar rekrutom-dijakom pokazati, da je tudi on njihov predpostavljen, zavpije na vse grlo: »Momci, rekruti-dijaki, razumete, samo rekruti-dijaki, kateri od Vas je pismen, naj mi se javi takoj!«

Razumljivo, da so vsi rekruti-dijaki skočili h kaplaru.

Kaplar, sodeč, da ga rekruti niso razumeli, je začel vpiti na vse grlo: »Rekrutski magarci, mar vam nisem rekel, da, ako ne razumete svojih predpostavljenih, da zaprosite, da vam se ponovno zaukaže, da ne naredite tako neumnost, kakor je bil sedaj slučaj.«

*

Kaplar razlaga rekrutom-dijakom geometrijo. Ker je pa smatral kaplar, da ima pred seboj nadarjene in študirane momce, vpraša enega: »Odgovori hitro, kaj je geometrijska tačka?«

Ker pa ni dobil takoj odgovora, zavpije kaplar: »Mreina jedna, slušaj me dobro, geometrijska tačka je ono mesto, kjer se zabije kol«, in pristavi, »zapomnite si, momci.«

Joro.

Galanten.

Gospod zdravnik pelje svojo damo v kavarno in ne da bi kaj naročil, seže med časopise in začne čitati. Končno reče dama:

»Poslušajte vendar, to se ne spodobi, vi me povabite v kavarno in sedaj čitate časopis, ne da bi naročili kaj zame.«

Gospod v zadregu: »Opustite, moja ljuba! — Pst natakari! Za damo tukaj, prosim tudi en časopis.«

Natančno razloženo.

Mož pride pozno ponoči domov in reče ženi:

»Ne bodi huda stara, veš danes sem priigrjal čedno ovco!«

»Kje jo pa imaš?« vpraša žena.

On odvrne: »Mislil sem, kaj hočem z ovco, in sem jo prodal.«

Prav si storil«, odvrne žena. »Kje pa imaš sedaj denar?«

»Tega sem zopet zapil«, odvrne mož.

Nesrečen.

Dama: Vi ste najsrečnejši človek na zemlji! Imate vse, kar spada k prvi sreči.«

Gospod: Prav res, samo v ljubezni sem iz mladosti nesrečen.«

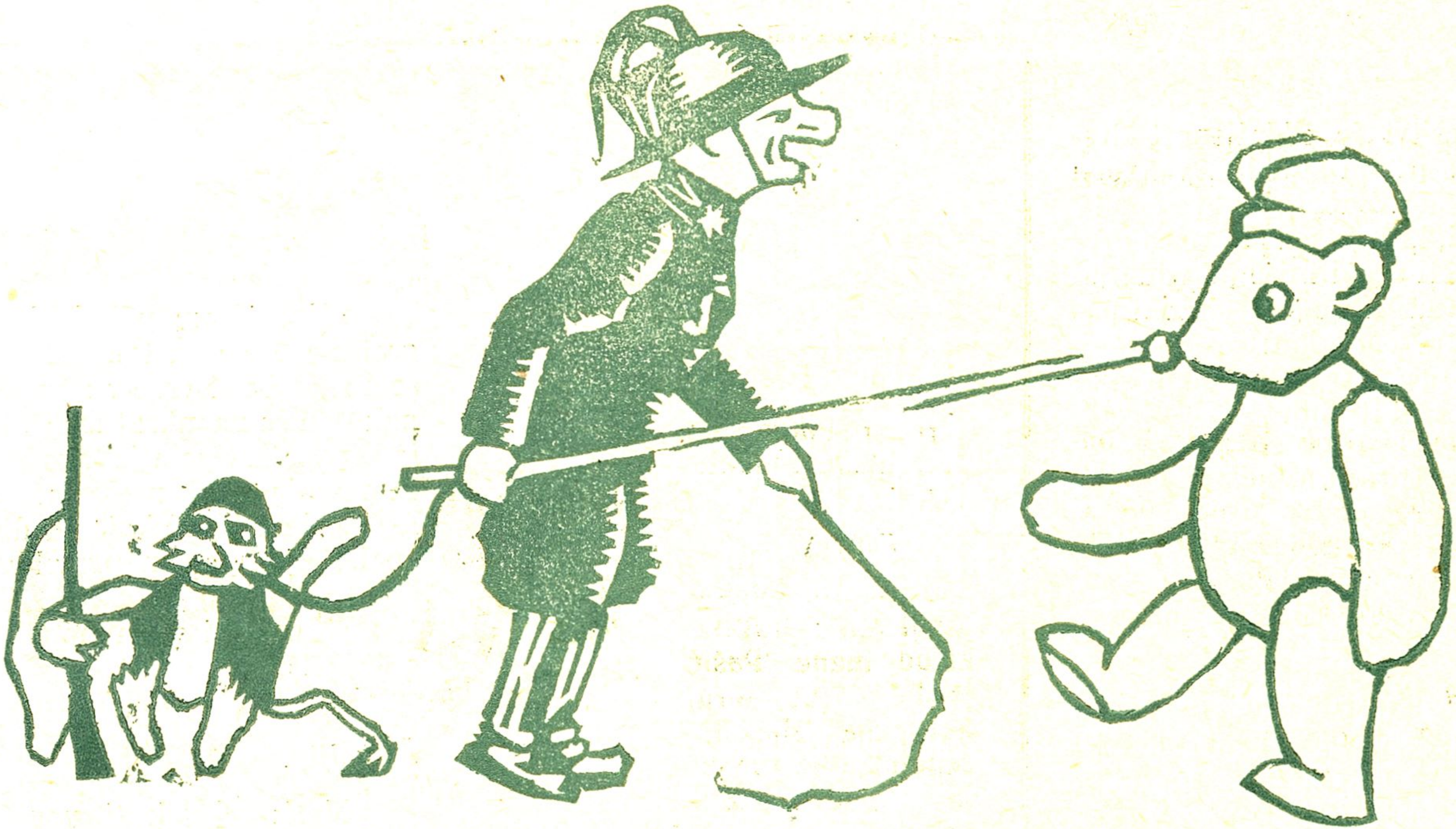
Dama: Kako pa to?«

Gospod: Moja prva ljubica je odšla v samostan, druga mi je umrla nekaj dni pred poroko in moja tretja je postala — moja žena.«

Zagonetka.

Dve kmetici sta prinesli v mesto jajca na prodaj. Ena jim je nastavila visoke cene in je vse prodala, druga pa jih je zastonj ponujala, a jih ni prodala. Kako je bilo to? (Le ponujanje druge kmetice je bilo zastonj, ne jajca.)

Dougl.

Še par mesecev naj bi bil Ninčič zunanji minister in doživeli bi bili podoben cirkus v Evropi. Zera

Samo zato.

Sosed: Ti si mi vendar dejal, da za nobeno reč ne ješ zajčje pečenko, in sedaj vidim, kako se z njo mastiš.«

»Ja veš, samo zato, da se maščujem nad zajci, ki mi objedajo zelje.«

Bumbeč.

V starih časih.

Ona: Že spet prideš šele ob treh zjutraj domov, ti lump ti!«

On: O Bog, kako je bilo poprej dobro, ko smo poznali samo solneno uro, vsaj nobeden ni vedel, kdaj sem ponoči domov prišel!«

Oglasi:

1. Tukaj se dobi otročje miko od stilizirane krave.

2. Išče se sluga za bolnega gospoda, ki je že bil v slični službi.

3. Olikana kuharica išče isto gospodo.

Dougl.

Kotiček za ugankarje.

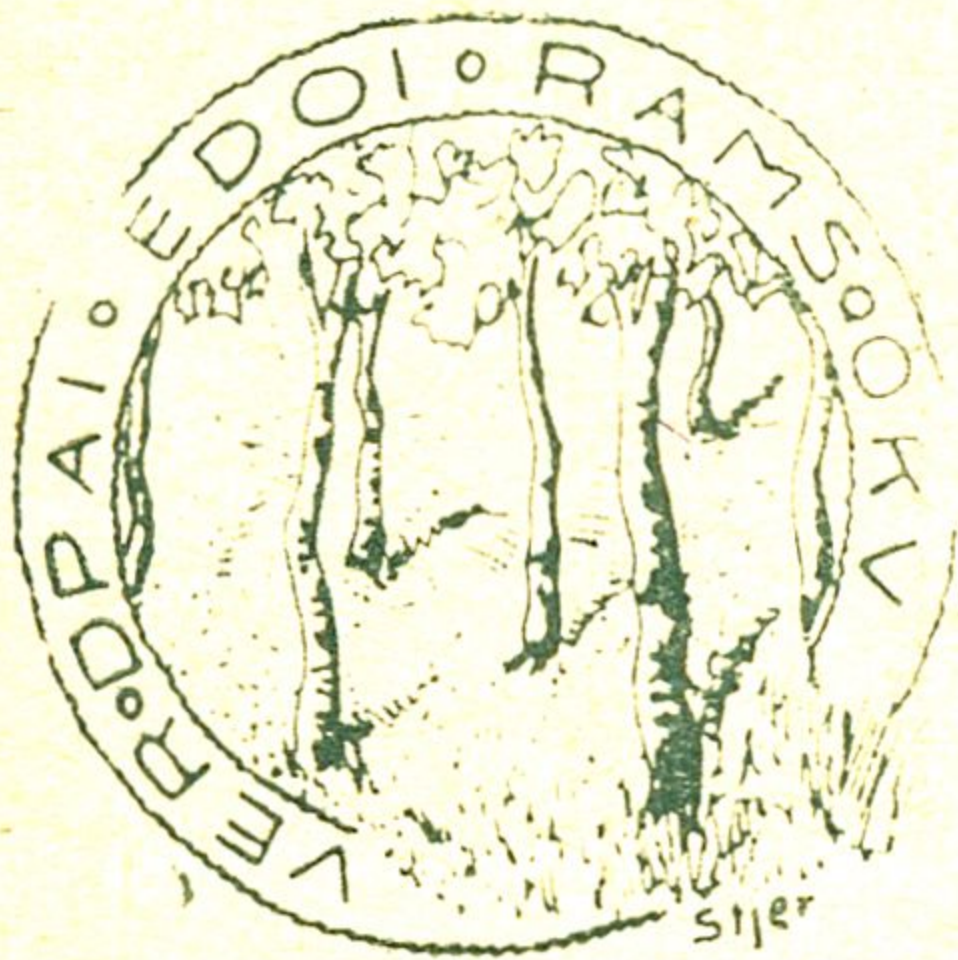
Rešitev ugank v 5. števil. «Muhe.»

- Uganka 1.: Molk, osel, leto, klop.
- Besedna igra: Časi, vaje, argoni.
- Naloga:

$$\begin{array}{r} 6 \ 1 \ 8 = 15 \\ 7 \ 5 \ 3 = 15 \\ 2 \ 9 \ 4 = 15 \\ \hline 15 \ 15 \ 15 \end{array}$$
- Ne pluj v lužo, znabití boš moral še piti iz nje!

Prav so rešili: 1. Jernej Kladenšek, Zadobrava. 2. Anica Lorger, Mežica. 3. Evgen Kogoj, Ljubljana. 4. Tončka Marinčič, Ormož. 5. Vilko Eranger, Dravograd. 6. Mici Kolšek, Celje. Izzreban za nagrado v obliki celoletne naročnine g. Evgen Kogoj, Ljubljana.

Drevesa.

Ključ rešitvi je oddaljenost dreves, počnši s prvim spredaj. V krogu je pet skupin črk. Začneš s prvo črko v drugi skupini, ki ti jo pokaže prvo drevo od leve proti desni in je po oddaljenosti drugo. Imaš črko »D«, nato ti pokaže drugo drevo od leve proti desni, ki je po oddaljenosti četrto, četrto skupino, prva črka »R« itd.

Uganka.

(Zera.)

- a • samoglasnik
- a krajevni prislov
- a osebni zaimsek
- a ime kinoigralke
- a latinsko ime slov. mesta
- a prebivalec pekla (v dvojini)

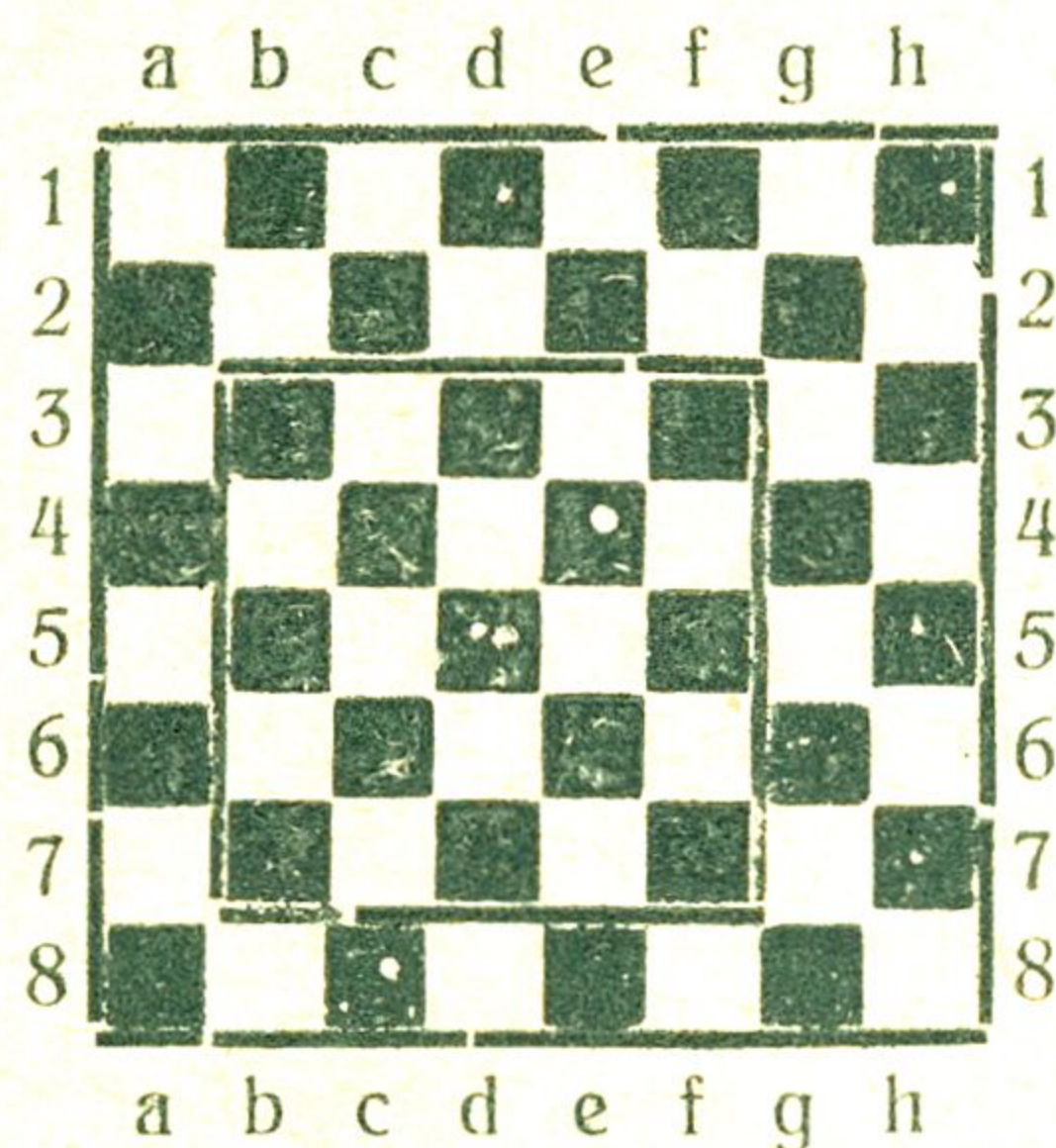
Uganko rešiš na ta način, da pristavljaš vsaki besedi spredaj eno črko.

Uganka.

- Koliko je štiri manje ena?
- Koliko je enajst manje štiri?
- Koliko je dvadeset manje dva?
- Mnogo so študirali, kje nek konec je sveta, zato le vkup ugankarji, da uganete, kar se pač da.

Šah.

(France, Maribor).

Veljajo le polja v majem kvadratu.

Beli: D3b-5d	Črni: S4f-6e
T7b-4b	S6e-7g
D5d-2a	T4f-6f
S1c-3b	S5d-4f
L3e-7a	L7c-8d
T3f-5f	3g-4f
L8c-7b	2c-3b
K4d-5d	L4a-3b
S8d-6e	D3f-3b
L5e-7c	T4e-4b
5g-4f	K8f-7e
S3d-4b	D5d-5b
D2a-3b	S7g-5f
D3b-5b	L8e-7d
5a-4b	2f-3e
D5b-6a	S4f-6e
D6a-6b	5g-6f
S8b-6c	2c-3b
L8c-6e	

Demant.

Priročil Bajt.

Če vodoravno iz črk sestaviš besede ki imajo pomen: 1. soglasnik; 2. zver; 3. krstno ime; 4. mesto v Sloveniji; 5. isto kot dobiš po sredi navzdol; 6. posoda; 7. pesniško delo (oblika); 8. pevec; 9. soglasnik.

Dobiš po sredi navzdol praznik.

V šoli.

Učitelj: »Povejte mi en stavek, kateri neha z besedico »tev«. (Nekaj časa sin in začne):

»Če se pri nas v krčmi tepejo, je zmiraj eden izmed njih »mrtev«!

Štefuc.

Štiri brzojarke.

Sin očetu: »Ženiti se mislim. Prosim blagoslova. Priženim sto tisoč.«

Oče nazaj: »Kron ali dinarjev?«

Sin: »Dinarjev!«

Oče: »Blagoslavljam!« Štefuc.

V železniškem kupeju.

Gizdalin: »Gospica, glejte v železniškem kupeju se vam ni prav ničesar bati. Ko bi bil jaz, na primer, preveč drzen, lahko potegnete za zasilno zavoro in vlak bi se ustavil.«

Gospica: »Saj nisem neumna! Potem bi morala pa sto dinarjev kazni plačati!« Štefuc.

»Nocoj sem prišel ob enajstih iz gostilne. Bil sem tako nadelan, da nisem znal najti vrat v ženino sobo, ampak sem se naenkrat znašel v sobi naše guvernante. Spala je tako lepo in je bila malo preveč razkrita. Jaz sem jo lepo pokril, se zleknil na divan in zaspal. Kaj bi pa ti napravil v takem slučaju?«

»Zlagal bi se ravno tako, kot si so sedaj ti!«

Še boljše.

Mati: »Otrok ti poredni, zaradi tvojih lumparij bodo še tvojemu očetu rastle sivi lasje!«

Sinček: »O mama, to bo ateka zelo veselilo, ker sedaj je revež itak popolnoma plešast!« Štefuc.

Po domače.

»Tako, ljubica, sedaj sva popolnoma na varnem. Zasedovalcev se nama ni treba bati. Toda, draga, kje imaš svojo prtljago?«

»To bo že moj mož poslal za menoj, saj mi je obljubil.« Štefuc.

Pri plesu.

Prijatelj prijatelju: »Ali že veš novico, kaj se je zgodilo z Jakcem? — Osemkrat e zaporedoma plesal valček in vsled tega ga je zadela kap.«

Drugi, ki ga je žena neprenehoma nadlegovala k plesu, mu veselo reče: »Prosim te, povej to moji zeni, pa reci, kap ga je zadela že pri tretjem plesu.«

Prijatelj gospej: »Ali že veste gospa, kakšna nesreča je doletela Jakca? Osemkrat je ubožec zaporedoma plesal valček, in pri tretjem ga je zadela kap.«

LASTNI DOM

registrovana kreditna in stavb. zadruga
v Celju 26-6

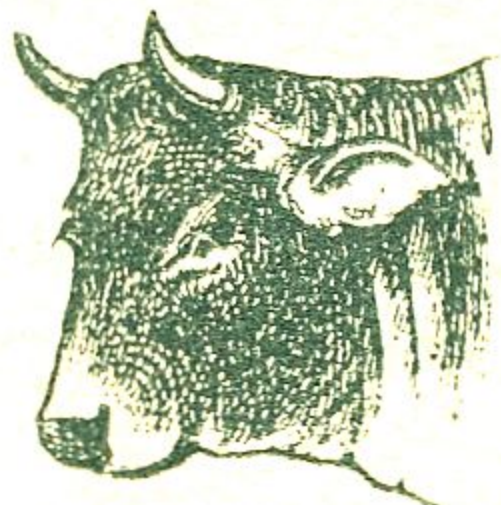
Prešernova ulica št. 6.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodneje. Pri naložbi zneska po Din 20— se dobi hranilnik na dom. Daje posojila in menične kredite

Sveže in dobro Kokošinekovo zelje

se dobi edinole v Gaberju št 63 in št. 154 kakor tudi vsak dan na Glavnem trgu v Celju.

Za obilen obiks se priporoča mesarija in delikatesna trgovina ter zajutrkovalnica

JOSIP GORENJAK
CELJE, Kralja Petra cesta

Štampiljke vseh vrst

najboljše kakovosti po neverjetno nizkih cenah izdeluje in razpošilja:

Naročila sprejema uprava

:-: «Muh» Celje, poštni predal 13. :-:

Blazinice vseh velikosti ter različne barve vedno v zalogi.

Naročila se izvrše točno in solidno.

Naročite še danes!

Listnica uprave.

Vsi cenjeni razprodajalci, ki se niso poslali obračunov za mesec januar, se naprošajo, da to nemudoma store.

Naše nabiralce naročnikov prosimo, da nam sezname naročnikov vpošljejo pred izidom prihodnje številke.

G. Lojze Klančnik, Mojstrana: Organizirajte po listnem prevdanku. Zaželjeno dobite. Več v pismu.

G. Kaltnecker, Maribor: Pošljite bloke.

Podružnica Maribor, vpošljite obračune.

Listnica uredništva.

A. G., Sinja gora: Nekaj stvari dobrih in pridejo.

K. J.: Nekaj bomo izbrali. Opozorjamo Vas na to, da list sprejema zamaprej le estetične humoreske.

Št. Jurska Muha: Mlada ste, le tako naprej in še bo nekaj iz Vas.

Š. S., Pragersko: Počasi bo že nekaj. Velja isto kot prejšnji.

Ml., Maribor: Vmes so dobre, ki ob priliki pridejo.

D. V., Maribor: Tu intam kaj za uporabo. Le krepko naprej.

»Joro«: Vaši prispevki dobri.

D. B., Maribor: Ste nestrpni. Počasi se daleč pride. Bomo objavili, kar je dobrega. Več v pismu.

Vsem ostalim: Uredništvo je preobloženo z dopisi. Manjka mu pa dobrih dopisov. Pošiljajte zdrav humor! Vse pikanterije bodo šle v koš brez odgovora.

Francé, France Š., Maribor: Ker je za temi imeni neizbežno *ena sama oseba*, prosimo, da se vnaprej podpisšete samo z enim. Uganke objavimo.

F. Š., Ljubljana. Vaš humor nam ugaja. Počasi pride. Lahko pošljete.

Naročnina se plačuje vnaprej.

Brez špasa!

Najcenejša manufakturna trgovina v
Celju je

LJUBLJANSKI MAGACIN

Kralja Petra cesta št. 13.

Kdo oglašuje, ta napедуje!

Naročite takoj

Merkur-adresar

trgovcev in obrtnikov mariborske oblasti in koledar za leto 1927

naravnost pri samozaložbi

oglasni zavod

Vinko Kovačič, Maribor.

Planinci in športniki!

Čevlje najboljše kvalitete izdeluje po meri

ERNEST GOLAVŠEK

CELJE - LISCE 37.

Cene nizke!

Postrežba točna!

Akviziterja

za Celje in Savinjsko dolino proti dobri proviziji event. fiksni plači **se išče**. Ponudbe je poslati na upravo «Muhe», Celje, poštni predal 13.

Težka misija — !

M. RAUCH

Veletrgovina stekla in porcelana
CELJE, Prešernova ulica št. 4.

Priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih šip, slik in vse v to stroko spadajoče predmete.

Vinko Vabič, Žalec

- ◆ kupuje po najboljših cenah himelj.
- ◆ Prodaja najceneje vse vrste
- ◆ 27-6 umetnih gnojil.

Izhaja v Celju 1., 10. in 20. vsakega meseca. - Naslov: Uredništvo in uprava lista «Muhe», Celje, poštni predal 13. — Poslani rokopisi se ne vračajo. — Inserati: 65 × 1 mm Din 1.25. Poštni čekovni račun št. 14.568 v Ljubljani. Naročnina znaša: celoletno Din 40.—, polletno Din 23.—, četrletno Din 12.— za Jugoslavijo, za inozemstvo četrletno Din 15.—. Za dijake Din 8.— četrletno. — Podružnici v Ljubljani, Cerkvena ulica št. 21. in v Mariboru Slomškov trg št. 16.